

POSTILIÓN

4 / 2023 (150)

Z P R A V O D A J
Českomoravské společnosti
pro poštovní historii
při Svazu českých filatelistů

Toto je jubilejní 150. číslo Postilióna vydané
od založení našeho zpravodaje v roce 1986

Děkujeme všem čtenářům, redaktorům i autorům
za jejich dlouholetou přízeň!

Pozvánka na členskou schůzi ČMSPH

Příští schůze ČMSPH se bude konat **dne 16. března 2024 od 12:00 hod.**
v prostorách restaurace **Holešovická Kozlovna** na adrese Dělnická 28,
Praha 7 – Holešovice (www.holesovickakozlovna.cz). Nejbližší zastávka
tramvaje je Dělnická dostupná ze stanic metra Vltavská,
Nádraží Holešovice či Palmovka.

Hosté a příznivci poštovní historie jsou vítáni!

Členské příspěvky ČMSPH na rok 2024

činí Kč 250,-. Prosím, uhradte je pokladníkovi

MUDr. Jaroslavu Dragonovi na účet **123-2807350297/0100**
vedený u Komerční banky nejpozději do **konce ledna 2024**.

Do zprávy pro příjemce uveďte, prosím, **celé Vaše jméno**,
abychom platbu mohli správně identifikovat.

Všem členům a příznivcům ČMSPH přejeme příjemné
prožití Vánoc a hodně zdraví, štěstí a filatelistických
úspěchů v nadcházejícím roce 2024!

České poštovně historické zpravodajství

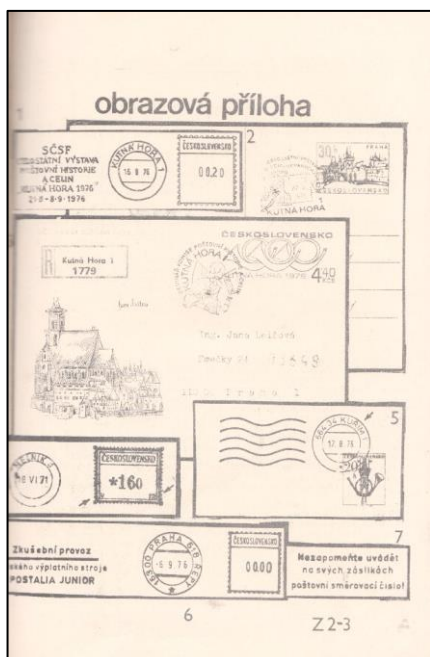
Ing. Ivan Leiš, emeritní redaktor Postilióna

S velkým uspokojením registruji informaci, že v letošním roce se dočká zpravodaj POSTILIÓN, u jehož zrodu jsem stál, svého již 150. čísla. České poštovní historické zpravodajství, jehož součástí byl, je a věřím, že i bude, POSTILIÓN, vzniklo ruku v ruce se založením organizované entity poštovní historie jako potřebný článek její bohaté činnosti.

V prvním období od roku 1966 (založení Komise původně speciálních a později specializovaných oborů v rámci SČF) do roku 1975 skupinka nadšenců vydávala nepravidelně ZPRAVODAJ SPECIALIZOVANÝCH OBORŮ. Zpravodaj byl vydáván cyklostylem bez obrázků ve formátu A4. Jedním z častých přispěvatelů byl významný sběratel pražských razítek a výplatních otisků, dr. Karel Všetečka. S vydáváním zpravodajů mu byli nápomocni další členové existující Komise.

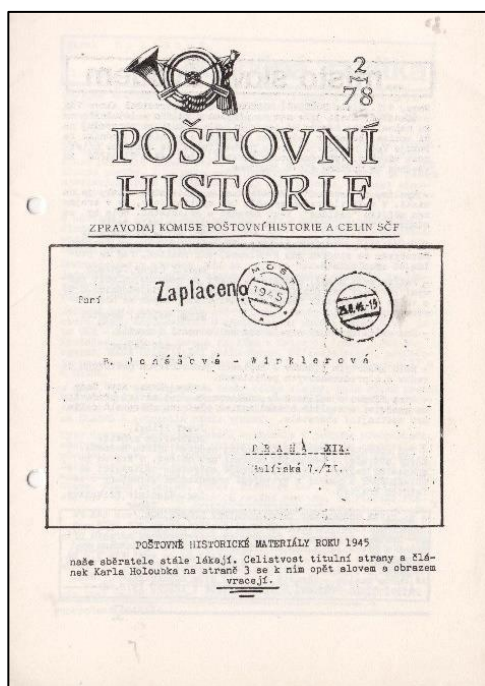
V roce 1976 byl již podruhé pověřen obnovením činnosti Komise dr. Vratislav Palkoska (zprvu nazývané jako Komise specializovaných oborů,

později jako Komise poštovní historie a celin), který si vybral jako redaktora obnoveného ZPRAVODAJE KSO / KPHC mou maličkost.

V letech 1976 a 1977 jsem vydal několik čísel Zpravodaje v kombinované formě (texty cyklostylem doplněné xeroxovými kopiemi úvodní stránky a příloh). Tento časopis ve formátu A 4 byl obsahem značně rozsáhlý. První číslo z června roku 1976 mělo neuvěřitelných 23 stran. Stal se důstojným časopisem Komise zejména pro sběratele poštovní historie a celin SČF. Ohlas byl veliký. Původní počet výtisků nestačil zájmu a bylo nutno dotiskovat až na počet 600 kusů.

Nebylo divu, autory článků zprvu organizačních, později odborných, byly významném poštovně historické osobnosti: Vratislav Palkoska, Jiří Nekvasil, Vojtěch Maxa, Miroslav Polišínský, Pravoslav Kukačka, Miroslav Bouška, Václav Mahovský a řada dalších, postupně i sběratelé z českých krajů a ze Slovenska.

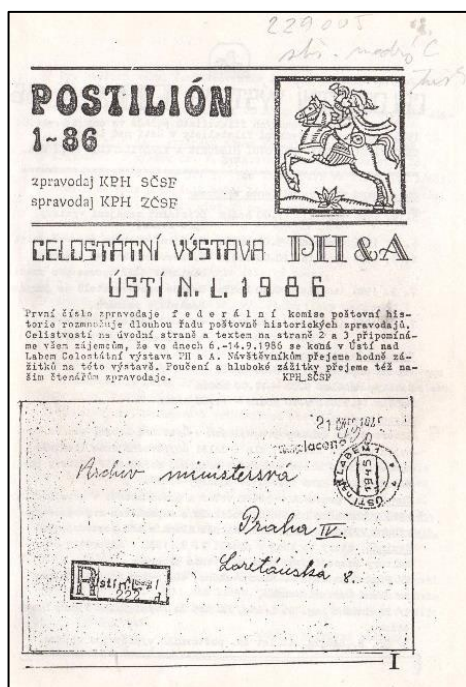

Rok 1978 byl průlomem ve vydávání zpravodajů. Sekcím v rámci komisí bylo povoleno a umožněno vydávat vlastní zpravodaje novou a lepší technikou ve formátu A5 přijatelnějším než byl ten dosavadní. Agilnější sekce si vytvořily vlastní zpravodaje a zajišťovaly si tvorbu, vydávání, rozesílání a vše, co se zpravodaji souviselo. Situace vypadala tak, že centrální zpravodaj poštovní historie a celin není již potřeba. Navíc začaly postupně ve všech krajích vycházet krajské zpravodaje, které se věnovaly převážně regionální poštovní historii, ale přispívaly svými poznatky i do různých oborů. Rozhodl jsem se proto pokračovat v poštovně historickém zpravodajství na centrální úrovni. Vytvořil jsem zpravodaj s názvem POŠTOVNÍ HISTORIE. Jako logo jsem zvolil starorakouskou slavnostní poštovní trubkou. Byl jsem potvrzen jako redaktor

tohoto časopisu a první číslo spatřilo světlo světa v lednu 1978. První číslo bylo spíše informativní a vysvětlující, druhé již nasadilo laťku odbornou. Toto číslo otevřelo svět poštovní historie článkem Karla Holoubka o znárodněných razítkách. Začaly vycházet i speciální čísla – v roce 1978 například Adresář sběratelů poštovní historie. Ukázalo se, že centrální zpravodaj je potřebný a řadu let plnil svou funkci dobře. Zpravodaj pod tímto názvem vycházel až do roku 1985.

V roce 1985 SČSF změnil svou koncepci a organizační uspořádání. V rámci poštovně historické entity se vytvořil konečně tolik požadovaný symetrický model. Byly vytvořeny a potvrzeny národní komise (SČF a ZSF) a střešní federální SČSF. Poslední číslo POŠTOVNÍ HISTORIE již tuto změnu reflektovalo. Redaktorem byl Pavel Stříteský a byl vydáván již Komisí poštovní historie a celin SČF pod vedením Vratislava Palkosky. Česká a československá poštovní historie stála před dalším rozhodnutím? „Co dál?“. Byla vy tvořena z moci úřední federální komise KPHC, jejímž předsedou se stala z rozhodnutí SČSF a na doporučení obou národních komisí má osoba.

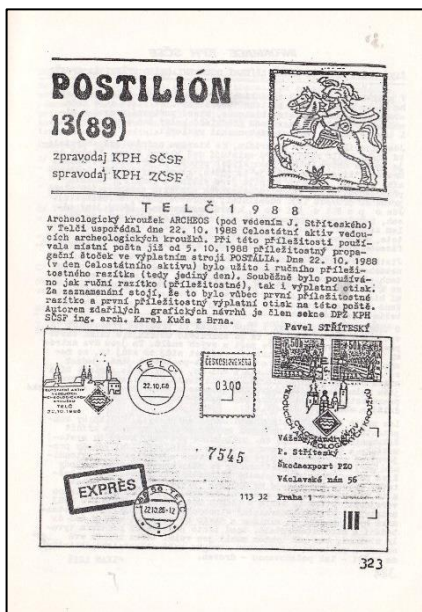
Na začátku roku 1985 jsem se rozhodl pro vytvoření dalšího zpravodaje, který jsem nazval POSTILIÓN. Do jejího loga jsem vetknul evropského poštovního kurýra, jehož obrázek jsem našel v archivu Muzea komunikací v Norimberku. Musím říci, že postilión na koni ohlašující svůj příjezd s trubkou a brázdící prašné silnice tehdejšího evropského kontinentu mne nadchl. Od něho nebylo daleko k názvu zpravodaje, který jsem zvolil jako POSTILIÓN. Kupodivu název i logo evropského postilióna prošel i ideologicky. Rozhodl i detail květiny po nohách koně, který květinu u silnice nechal netknout. Co víc jsem si mohl přát? Jsem rád, že byl přijat i mými následovníky po roce 1989 a že se neuchýlili k různým moderním symbolům. Od roku 1985 do roku 1989 vyšlo celkem 14 čísel s ročním průběžným číslováním. Počet stránek na číslo bylo něco mezi 20–40. Věnoval jsem hlavně československé poštovní historii a podporoval jsem obory, které neměly vlastní zpravodaje. Při vydávání zpravodaje mi byl hodně nápomocný Pavel Stříteský, jehož práce na českém zpravodaji skončila záhy, neboť zpravodaj nevycházel. S vděkem vzpomínám na podporu a spolupráci se slovenskými přáteli. Koncem roku 1989 Komise poštovní historie SČSF ukončila své funkční období a svou činnost. Navíc se na vzniklé situaci podepsal i Listopad 1989 a měnící se společenské poměry.

Když se ohlížím zpět, léta to byla složitá, ale i přes „objektivní“ problémy se podařilo zachovat kontinuitu vydávání a vydávat to, co jsme odborně

chtěli. Snažil jsem se vytvořit i netradiční pohledy do české poštovní historie, někdy se to povedlo (kolky), někdy ne (lodní pošta). Povedla se i formální stránka zpravodaje – zpravodaj vycházel pod názvem a logy, které jsme si zvolili. Navíc jsem vnesl do poštovně historické grafiky důležitou součást – titulka s celistvostí. Bylo mým uspokojením, že se postupně k této formě přidávaly i zpravodaje dalších komisí a odborných sekcí československé filatelie. Dnes je až neuvěřitelné, že jsem si prosadil i tisk souhrnných prací renomovaných autorů. Postilión přešel pod novou vznikající entitu – Českomoravskou společnost pro poštovní historii. Žezlo redaktora na několik

desítek let převzal předseda nově vzniklé entity dr. Karel Špaček. Začala se psát nová historie a jsem rád, že kontinuálně pod předchozím názvem.

Zpravodaje poštovní historie a celin nás provázejí v Česku již od konce 60. let minulého století, jsou s námi až na menší přestávky více jak 50 let. Daly našim sběratelům řadu odborných poznatků a hlavně byly tmelícím prvkem našeho sběratelství. Rád vzpomínám na ta dlouhá léta, kdy jsem stál u tohoto zpravodajství. Byly to doby těžké, ale byl jsem rád, že přinesly i řadu radostných chviliek. Děkuji svým spolupracovníkům, ale i těm, kteří v této záslužné činnosti pokračovali po mně a stále zpravodaj ve formě POSTILIÓNA vydávají.

Pra-personalizovaná známka Lubor Kunc

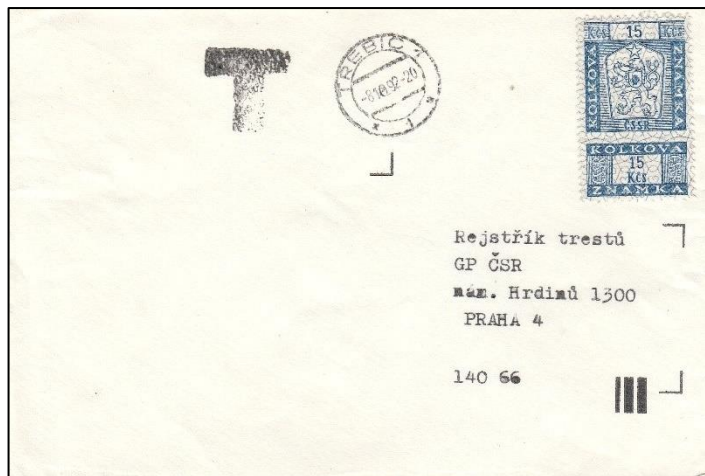
V létech 1994-1995 připravila britská Královská pošta speciální poštovní známku pro drogistickou firmu Boots. Tato firma s historií sahající do roku 1849 provozovala v té době více než 2.000 obchodů po celé Velké Británii a její vedení se rozhodlo obdarovat zákazníky zvláštním tiskem výplatní poštovní známky s portrétem královny Alžběty II emise 1990 (Mi. 1280). Tento tisk byl vyhotoven ve dvou provedeních: s logem firmy (Mi. SD1) a bez loga (Mi. SD2).

Podání dopisů – jednoduchá záležitost?

Jiří Kratochvíl

Odeslat dopis – ať již obyčejný či doporučený - je již dlouhou dobu naprosto nenáročná, přímo samozřejmá činnost, s kterou si každý poradí bez jakýchkoliv problémů. Někdy však hrají svoji roli okolnosti, které tuto běžnou činnost zvrátí a výsledek pak již zdaleka neplní původní očekávání.

Příkladně autor tohoto dopisu z nějakého nepochybně důležitého důvodu potřeboval odeslat žádost o výpis z Rejstříku trestů. K této žádosti se musely přikládat i kolky v potřebné výši a tak odesílatel, když obálku zalepil, použil v roztržitosti další kolek ještě i na obálku namísto poštovní známky. Dopis byl zřejmě vhozen do poštovní schránky někde v Třebíči a místní pošta jej před další cestou označila jako nevyplacený doplatným

– označením písmenem **T. K** vyrovnání doplatku však zřejmě nikdy nedošlo, neboť nelze předpokládat, že by tak učinila státní organizace generální prokuratura.

Jiným příkladem je dopis odeslaný doporučeně z pošty Řitka pražskému Družstvu kovářů. Zde v té době zrovna neměli k dispozici nálepky na doporučené dopisy a museli používat tzv. bíanko nálepky. Bylo běžné, že se název pošty na tyto nálepky doplňoval u přepážky předem, aby nedocházelo ke zdržení při příjmu dopisů. Zde však zřejmě došlo k situaci, že zákazník dal přepážkové pracovníci pokyn slovem „doporučeně“. Ta zřejmě bezmyšlenkovitě toto slovo zapsala na prázdnou R-nálepku a doporučený dopis převzala k další přepravě. Nebýt adresy odesílatele a denního razítka, nevěděli bychom dnes, odkud vlastně dopis odešel.

Sto let od německé hyperinflace 1923

Lubor Kunc

Porážka Německa v První světové válce znamenala nejen vojenskou a politickou prohru, ale i hospodářský rozvrat. Ačkoliv německá měna ztratila válkou svou reálnou hodnotu, ceny se i po skončení konfliktu držely na úrovni feniků či jednotek marek. Územní ztráty let 1918-1920 ale zasadily německému hospodářství další ránu, protože na odstoupených teritoriích byla nemalá část

uhelného a ocelářského průmyslu, loděnic, zemědělských podniků či logistických zařízení. Ještě v roce **1922** se ale německé ceny pohybovaly na úrovni desítek marek. V **lednu 1923** činilo poštovné za vnitrostátní dopis již 20 marek.

V tomto měsíci ale okupovaly francouzské a belgické vojenské jednotky pobývající v poraženém Německu klíčovou ekono-

mickou oblast Porúří. Tímto krokem si oba státy chtěly vynutit úhradu německých reparací. Podařilo se jim ale definitivně rozvrátit německou ekonomiku, která byla založena na těžkém průmyslu a ztrátou nejprůmyslovějšího regionu přišla o podstatnou část vládních i soukromých příjmů.

V **srpnu 1923** se cenová hladina pohybovala již v desítkách tisíc marek, tehdejší poštovné za vnitrostátní dopis stouplo tisíckrát na 20.000 marek. Ale ani to nebyl zdaleka strop tehdejší inflace. Jelikož oba vítězné státy odmítaly vrátit Porúří zpět Německu, jeho ekonomika se dostala do těžké krize. V **říjnu 1923** stálo odeslání vnitrostátního dopisu již 10 mil. marek, inflace se ale stále zrychlovala, takže na počátku **listopadu 1923** činilo poštovné 20 milionů marek, aby na konci stejného měsíce dosáhlo astronomické částky 40 miliard marek za odeslání jediného dopisu! Tato ekonomická situace negativně ovlivnila i další státy úzce propojené s Německem, zejména Rakousko a Polsko, kde stouply ceny v roce 1923 na úroveň desítek až stovek tisíc rakouských korun / polských marek.

Této situace se chopili němečtí populisté, kteří obviňovali vládu z nečinnosti, volali po tvrdých opatřeních a zejména po odmítnutí Versailleské smlouvy. Příkladem může být **nacistický pokus o státní převrat**, kdy ve dnech 8. - 9. 11. 1923 obsadily oddíly SA mnichovský pivovar, kde jednali o nastalé situaci přední němečtí političtí a vojenští představitelé.

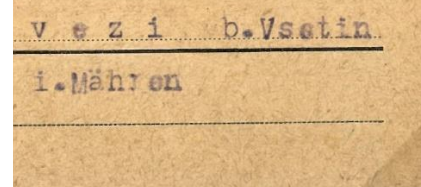
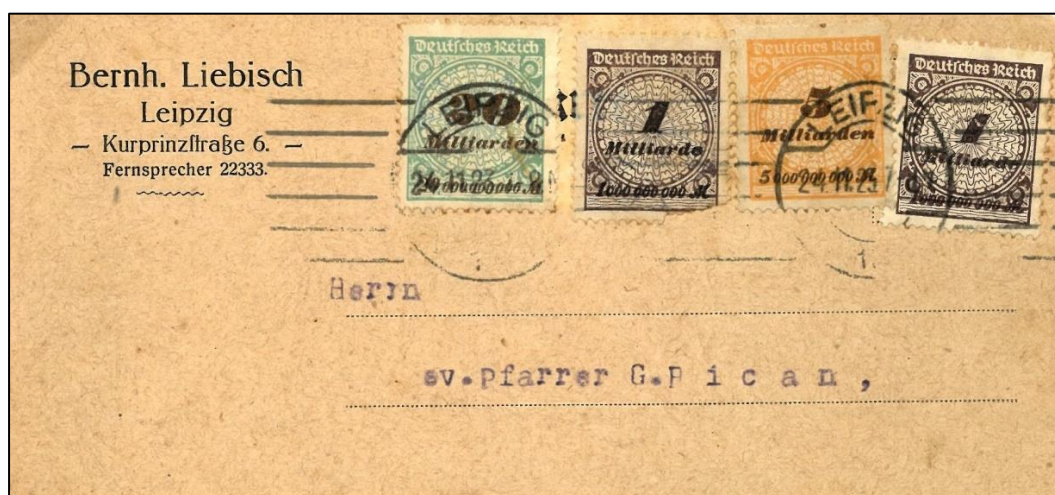

Jelikož nacisté vyhrožovali popravou zajatých politiků, policie váhala se zásahem. Nakonec akci ukončili dobrovolníci, kteří pivovar z rukou nacistů vybojovali a rukojmí osvobodili.

Tehdejší německá vláda ještě stihla připravit měnovou reformu, která nahradila znehodnocenou marku novým platidlem, tzv. „Rentenmark“. Tato měnová reforma proběhla k 15. listopadu 1923, kdy byly uvedeny do oběhu první bankovky a mince v nové měně. Dne 1.12.1923 pak začaly platit nové poštovní známky a poštovné za vnitrostátní dopis se snížilo na 10 feniků. Směnný kurs mezi starou a novou markou činil **tisíc miliard starých marek za 1 novou**. Nejvyšší známková hodnota 50 miliard původních marek měla tedy po reformě hodnotu jen 5 feniků nové měny ...

Známky v původní měně platily až do 31.12.1923, takže existují smíšené frankatury cenin v nové a staré měně. V roce 1924 byla „Rentenmark“ přeměněna na říšskou marku („Reichsmark“), která přežila i Druhou světovou válku.

*inflační
dopisnice
do ČSR
vyfrankovaná
poštovním
27 miliard
marek
(11/1923)*

*poinflační dopis do
ČSR vyfrankovaný
0,25 „Rentenmark“
(12/1923)*

Poštovně-historická výročí roku 2023

Lubor Kunc

Nejen německá hyperinflace slaví letos své jubileum. V tomto roce si připomínáme i následující poštovně-historická výročí:

- **1833:** v Londýně založena Crown Agency, agentura vydávající poštovní známky řady britských kolonií
- **1853:** v Londýně otevřena první potrubní pošta světa
- **1873:** vydána první pohlednice vztahující se k Českým zemím (Sněžka)
- **1873:** australský stát Viktorie uvedl do oběhu první poštovní známku s přetiskem (hodnoty; Mi. 69-70)
- **1893:** Francie vydala první poštovní známky předem znehodnocené nátiskem („*preoblitére*“)
- **1903:** ve Stockholmu zkoušeny poštovní automobily
- **1923:** vydán první aršík světa (Lucembursko, Mi. Block 1)
- **1923:** první mezinárodní výstava poštovních známek v Brně
- **1923:** vydány první čs. poštovní známky vytištěné ocelotiskem (Jubilejní emise, Pof.176-179)
- **1943:** dne 10.7. vydána připouštěcí poštovní známka pro ghetto v Terezíně (Pof. Pr1)
- **1943:** v Německu, Rakousku a Protektorátu zavedena PSČ
- **1943:** v Londýně proběhla exilová propagační filatelistická výstava
- **1953:** v Československu proběhla měnová reforma (1.6.1953-18.6.1953)
- **1953:** založena firma Artia jako podnik zahraničního obchodu s pošt. Zn.
- **1953:** Čs. delegace při Dozorčí komisi neutrálních států (DKNS/NNSC) zahájila činnost (VÚ 9999, Panmundžon, Kaesong)
- **1963:** první ročník ankety o nejkrásnější čs. známku (Mladá fronta)
- **1973:** první ročník ankety o nejkrásnější čs. poštovní razítko (Filatelie)
- **1973:** v Československu zavedena moderní poštovní směrovací čísla platná prakticky dodnes
- **1993:** k 1.1. rozděleno Československo, Slovensko vydalo své první poštovní známky již 1.1., Česká republika pak 20.1.
- **1993:** Česká pošta začala zavádět systém APOST (automatický poštovní systém)
- **2013:** k 1.1. proběhla plná liberalizace poštovního trhu v ČR, konkurence soukromých poštovních operátorů otevřena i pro listovní zásilky do 50 gramů.

Vnuk Bedřicha Smetany

Dr. Miroslav Vostatek

Voják ve slušivé uniformě je vnukem Bedřicha Smetany. Jmenoval se ing. Jaromír „Mirča“ Schwarz a žil v létech 1888-1931. Na rubu fotografie je připsáno datum 15.1.1915 spolu s větou „V upomínku věnuje Milo Hejdušek“. Až po čase jsem si povšiml pozoruhodnosti: v pravém dolním rohu je vytlačeno matricí

DRTIKOL A SPOL. /
PRAHA II, VODIČKOVA 9/
NÁROŽÍ JUNGMANNOVY.

Jedná se tedy o fotografii ze známého ateliéru Drtikolova, která je historicky ceněná, a nyní i vyhledávaná. Bohužel, oba další pánové jsou pro mne neznámí, jedním z nich bude zřejmě i dárce snímku, pan Miloš Hejdušek.

RNDr. Miroslav Vostatek (1930-2023)

Čest jeho památce!

Dr. Vostatek se stal doslova legendou mezi poštovními historiky. Původním povoláním byl biochemikem a vedoucím laboratoře pardubické nemocnice. Jeho celoživotním oblíbeným místem byla Leděč/Sázavou, odkud pocházela jeho rodina.

Jeho filatelisté zájmy byly všestranné, od regionální poštovní historie, přes polní pošty až po řadu dalších PH oblastí. Byl velmi publikačně činný, jemu vděčíme za řadu rozhovorů s pamětníky historických událostí.

Díky zásobě jeho článků se s touto osobností budeme setkávat na stránkách Postilióna i nadále.

Zásilky poste restante (I)

Lubor Kunc

S rozvojem evropského obchodu, umění a turistiky začala část uživatelů poštovních služeb vyžadovat dodání zpráv nejen do místa svého trvalého pobytu, ale i během svých cest na svá dočasná sídla. Nejprve se jednalo o příslušníky šlechty a církve, kteří cestovali po kontinentu a potřebovali zajistit spojení se svými panstvími. Posléze se k nim přidali obchodníci, řemeslníci, námořníci a cestovatelé, jejichž práce vyžadovala pravidelné služební cesty. Nakonec se přidali kočovní umělci a první turisté, kteří také potřebovali udržovat spojení s domovem i během své nepřítomnosti.

Poštovní správy přišly již v předznámkovém období se službou „poste restante“, která umožňovala zasílat zprávy na konkrétní poštovní úřady, kde si je příjemce vyzvedl při prokázání své totožnosti. Nepodařilo se mi zjistit, která poštovní správa přišla s touto službou jako první, ale např. Pruska pošta spustila tuto službu již v roce 1824. V různých zemích měla tato služba rozdílné názvy:

Jazyk	Název
francouzsky	Poste restante
anglicky	General delivery
německy	Postlagernd
španělsky	Lista de Correos
italsky	Fermoposta
rusky	До востребования

Zásilky „poste restante“ byly zpočátku doručovány zdarma a v průběhu doby se jen lišila délka jejich uskladnění na příchozím poštovním, která zpočátku činila až několik měsíců a teprve kolem přelomu století byla krácena na 14 dnů. Jelikož se služba osvědčila, bylo postupně možno zasílat jako „poste restante“ nejen písemné zprávy, ale i balíky, zásilky na dobírku a dokonce i živá zvířata. Některé poštovní správy vyžadovali, aby se příjemci prokazovali speciálními průkazy (např. Německo), jiným stačilo prokázání totožnosti obecnou listinou nebo dokonce jen heslem. Posledně zmíněná možnost vyzvednout zásilky bez identifikace příjemce jen znalostí hesla byla hojně využívána pro vybírání odpovědí na inzeráty, což se postupně stalo jedním z hlavních důvodů pro využívání „poste restante“ služeb.

Obr. 1
rakouská
celina
odeslaná
poste
restante
roku 1872
do
Rimavské
Soboty

Obr. 2
dopis odeslaný poste
restante do Č. Budějovic
(1897)

Obr. 3
rakouská celina
odeslaná poste
restante z Prahy do
Mnichova (1893)

Karel Hujer: pohlednice z říše hvězd

Dr. Tomáš Duchoň

Spojením poštovního materiálu s historickou entitou, ať už je to místo, osoba či jiný subjekt, nám sociální filatelie poskytuje jedinečné, osobní pohledy do minulosti. Přednosti tohoto přístupu jsou nejzřejmější při splnění tří podmínek: a) předmět zájmu je všeobecně zajímavý, b) vytváří dostatečné množství poštovního materiálu a c) tento materiál se zachová. Hodnota získaná spojením těchto tří bodů je výjimečně znázorněna osobou Karla Hujera.

Karel se narodil roku 1902 v Železném Brodě, malém městě tehdejší Habsburské monarchie. Byl svědkem průletu Halleyovy komety v roce 1910 a zůstal navždy okouzlen rozpínajícím se vesmírem, předurčený stát se astronomem. Tento zájem ho dovedl z reálky v Turnově, kam chodil bos, aby šetřil své boty, až k největšímu teleskopu světa na observatoři Mount Wilson v Kalifornii. Na této cestě se živil všelijakou prací, umýval nádobí v Londýnské restauraci nebo kontroloval odporové cívky v Chicagské továrně, dokud se jeho přednášky nestaly dostatečně populárními, aby dokázaly vydržet jeho další vášeň, cestování. A tak cestoval, do nejzazších koutů světa a zpět. Pro nás je ale nejdůležitější, že při tom potkával lidi. Spřátelil se s velkým francouzským astronomem Nicolasem Camille Flammarionem, večerel s Romainem Rollandem v jeho chatě nad Ženevským jezerem, byl hostem Mahátmi Gándhího ve městě Wardha a Albert Einstein psal do jeho deníku.

Aby se udržel ve spojení se svými známými, Karel posílal spoustu dopisů a pohlednic. Vědecká preciznost jej pak ponoukala je archivovat. Označoval pohlednice, které obdržel, datem a místem a dělal kopie dopisů, které posílal. Proto se jich značné množství dodnes dochovalo. Ale co si Karel pravděpodobně při svých častých cestách na poštu neuvědomoval bylo, že přitom v podstatě píše svou autobiografii. Veškerý poštovní materiál zaznamenával jeho pozici v čase i prostoru a podával komentář o bouřlivé první polovině dvacátého století. A měl toho mnoho co říci, z pozice zcestovalého muže, který viděl svou rodnou zemi, Československo, povstat z popela Habsburské monarchie jenom aby byla rozdrčena pod podpatkem Třetí říše a následně spoutána Sovětským svazem. A byl to právě Sovětský svaz, který mu navždy zabránil vrátit se domů. V jeho nepřítomnosti se pak na Karla Hujera postupně zapomenulo.

Ale my věříme, že jeho příběh je hodný zapamatování, tak jak ho on sám napsal. Proto jsme se pustili do projektu katalogizace a archivování pohlednic Karla Hujera. Sbírka, která nyní obsahuje téměř 300 pohlednic, zachycuje životní cestu tohoto neobyčejného astronoma a představuje unikátní historické obrazy. Sbírka je přístupná na historyinpostcards.com/cz/hujer/ .

Ale mnoho vláken jeho příběhu zůstává stále neutkaných. Možná právě Vaše sbírka obsahuje část této skládanky? Pokud ano, budu rád, pokud mi pošlete sken Vaší celistvosti na email duchon@historyinpostcards.com . Předem Vám děkuji!

Dárek pro členy ČMSPH

Lubor Kunc

V současné době dochází k prudkému rozvoji umělé inteligence (Artificial Intelligence, AI), která stále častěji nachází uplatnění nejen v průmyslu a službách, ale i v umělecké oblasti. Jelikož zaměření poštovní historie nehledí jen do minulosti, ale její nedílnou součástí je i dokumentace naší přítomnosti, vyzkoušeli jsme umělou inteligenci úkolem pro tvorbu poštovní známky ve stylu Alfonse Muchy. Výsledek je následující:

Ačkoliv se asi shodneme, že sám mistr Mucha vytvořil hezčí díla, musíme současně sportovně připustit, že umělá inteligence svůj úkol splnila dobře, dokonce poštovní známku navrhla jako svitkovou. Pro její vytvoření jsme využili systém renomované mediální společnosti Shutterstock, který je volně k dispozici a plynule komunikuje v češtině (<https://www.shutterstock.com/cs/ai-image-generator>). Každý současný člen ČMSPH obdrží jako dárek jeden exemplář návrhu naší poštovní známky jako přílohu tohoto jubilejního vydání Postilióna. Výroba ani distribuce dárku nezatížila ČMSPH žádnými náklady.

Rusko-běloruská válka na Ukrajině

Českomoravská společnost pro poštovní historii a Sekce polních pošt berou na vědomí prohlášení FIP a FEPA ze dne 3.3.2022, jednoznačně odsuzují válku na Ukrajině způsobenou rusko-běloruským útokem na tuto nezávislou zemi a vyjadřují podporu občanům Ukrajiny.

Слава Україні!

www.nasiukrajinci.cz

www.branmecesco.cz

POSTILIÓN – zpravodaj **Českomoravské společnosti pro poštovní historii při Svazu českých filatelistů, z.s.**, se sídlem Opletalova 1337/29, 110 00 Praha 1, IČ: 00442976. Určeno pro vnitřní potřebu ČMSPH. **Vychází od roku 1986.** NEPRODEJNÉ! Před tiskem neprochází jazykovou úpravou. Vydáno v počtu 90 výtisků dne 18. listopadu 2023. Na obsahu tohoto vydání se podíleli: Ing. L. Bártík, Dr. Tomáš Duchoň, RNDr. P. Gebauer, ing. J. Kratochvíl, A. Kuchyňka, L. Kunc, ing. I. Leiš a RNDr. M. Vostatek. **ČMSPH kontakt:** Lubor Kunc, předseda a redaktor zpravodaje, P. O. Box 3, 119 01 Praha 012 - Hrad; lubor.kunc@seznam.cz ; Web: www.posthistory.cz